

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

OSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ cz. politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzeket kérjük Kézdi-Vásárhelyre a kiadó-hivatalba küldeni.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A székelyföldi iparmuzeum érdekében.

Maros-Vásárhely, 1886. jan. 15.

A székelyföldi iparmuzeum érdekében a „Székely művelődési és közgazdasági egyesület“ központi választmánya részéről kifejtett munkásságot fényes siker koronázta. A székely-egylet alakulása óta folytonosan arra törekszik, hogy a rendelkezésére álló szerény eszközöket habár zajtalan munkálkodás mellett, de kötelességéhez hiven oly czélok megvalósítására fordítsa, melyek drága Székelyföldünk egyetemének szellemileg vagy anyagilag hasznára válhatnak. Az alapszabályok 2-ik §-a is így körvona-

lozza az egylet célját, mely nagyfontosságú czélt a székely-egylet dicséretes és eredményes kezdeményezésekkel igyekszik előmozdítani.

Szerencsés eszme volt a székelyföldi iparmuzeumnak a székely fővárosban való létesítése. Fejlődött ipar nélkül virágzó nemzet nem képzelhető. Mainap-ság az ipar a civilizáció egyik kiváló jelképe. A Székelyföld s annak derék népe a magyar államban a legalkalmasabb pont és elem az ipar fejlesztésére. A székely főváros s általában a Székelyföld iparos népére nagy horderejű intézmény a székelyföldi iparmuzeum létesítése, ha iparosaink a szellemi és anyagi előhaladásukra nézve oly nagyfontosságú intézményt kellőleg méltányolni és felhasználni fogják.

A székelyföldi iparmuzeum eszméje a megvalósuláshoz közeledik. A székely-egylet ügybuzgó központi választmánya az országos kiállítás alkalmából oly sok és szép tárgyat vásárolt olcsó áron össze és oly sok — köztük ezer forint előállítási árt meghaladó értéket képviselő — nagybecsű ajándékot tudott az iparmuzeum részére különösen Ráth Károly ipari felügyelő ügybuzgó segítségével megnyerni, hogy az eddig elért siker is a várszokást, a reményeket tulszárnyalta.

Látni és hallani kellett volna helyi és székelyföldi iparosainknak azt a hazafias lelkesedést, azt a nemes áldozatkész-séget, a melyet tisztántuli testvéreink, a gazdagok és szegények egyaránt, tár-

gyaik ingyenes átadása alkalmával kifejtettek. Szegény és napi munkájukból élő iparosok visszautasították a székely-egylet részéről tárgyaikért felajánlott 50—60 forint amugy is a valódi értékhez képest mérsékelt díjakat is. „Haladjon az ipar, boldoguljanak székely testvéreink; a haza oltárára adjuk ez áldozatokat“, szóltak ők.

Elismerésre, székelységünk és a haza haláljára tették érdemesekké magukat az áldozatkész adakozók, a kik valóban a haza oltárára hozták meg áldozatukat. De csak abban az esetben lesz áldozatuk gyümölcsöző a haza oltárára, ha, felfogva és méltányolva tisztántuli testvéreink áldozatkész-ségét, mi székelyek is a haza oltárához járulunk a nemes ügy nagy fontosságához mért ügybuzgósággal, lelkesedéssel, hazafisággal, felhasználva a már megadott alkalmat szellemi és anyagi javaink gyarapítására, az eszme népszerűsítésére, az ügy diadalának előmozdítására.

Minden kezdet nehéz. Idő kell ahhoz is, míg az iparos polgárság legnagyobb része megismeri az iparmuzeum jelentőségét, nagy fontosságát. De ha egyszer — úgy hisszük, hogy már május hóban — az iparmuzeum városunkban berendezve lesz és ott mindenki, a kinek nem is áll módjában költséges utazásokat tenni ismeretei, tapasztalatai bővítése végett: helyben fel fogja találni a különböző iparágak mintáit; ha a cipész a legújabb, a legczélszerűbb, legizlésesebb cipő-kiállítást; a kovács a patkó-kiállít-

tásban a régi szerkezetű patkók helyett 10—20 czélszerűbb s megfelelőbb patkó-mintát fog találni stb. stb.: úgy — azt hisszük — saját érdekeinek előmozdítása czéljából is nem fog megmaradni a régi, özönvíz előtti formák mellett, hanem, a mennyiben jobbnak és czélszerűbbnek az újat felismeri, annyiban követni is fogja; de csakis annyiban, mert a külföld majmolása vagy egyáltalán utánzása kritika nélkül szintén betegség, és az önálló gondolkodás, az önállóan lehetőleg újat, czélszerűt teremteni tudás és igyekezés az iparos kötelessége.

Tulságosan idealisták nem vagyunk. Tulzott vérmes reményeink nincsenek. De pessimisták sem vagyunk, kik azt hinnék, hogy a székely-egylet e valóban elismerésre méltó munkássága, fáradozása csak elméleti és nem gyakorlati haszonnal jár, mint némelyek vélik. Ha évenként csak tíz iparost is ösztönöz az iparmuzeum haladásra, önálló gondolkodásra, teremtésre, becsvágyra és izlés-nemesítésre: már bővön kifizette magát a reá fordított áldozat és munkásság. Mert a tíz iparos versenye már más tízet fog a versenyre ösztönözni, kényszeríteni s az eszme, az ügy diadala ha késik is, de el nem maradhat!

A székely-egylet központi választmányának figyelme e nagyfontosságú nemzeti ügy iránt odáig kiterjedt, hogy három előkelő tagját: Turóczy Adolf fővámgazgatót, Ráth Károly ipari felügyelőt és Illyés Lajos miniszteri tanácsost felkérte, hogy személyesen jöjje-

A „Székelyföld“ tárczája.

A képviselőház karzatáról.

Irta: Mikszáth Kálmán.

A generális.

Gróf Andrassy Gyula idejében két udvar volt Magyarországon. Az egyik a bécsi Burg, a másik az „Angol királyné“. Ha a miniszterelnök ki akart vinni valamit, előbb el kellett utaznia Bécsbe s ott kérni rá a jóváhagyást, mikor pedig Bécsből készen volt, még hátra volt a másik hatalom, az öreg Deák Ferencz az Angol királynében; ha az is beleegyezett, akkor a miniszteri tanácsban kezdődött el a csata a többi hatalmas hét miniszterrel, kik mind a maguk esze szerint szeretnék volna igazgatni az országot.

Roppant mulatságos dolog volt az így.

Deák, a ki előre belátta, hogy ebből nagy collitiók támadhatnak, Kandó Kálmánt a következő hatáskörrel nevezette ki miniszteri tanácsosnak:

— Te pedig arra fogsz ügyelni, hogy mi Andrassyval össze ne vesszünk. Ha gorbombaságot üzen vagy én üzenek valami erőset, annak te utközben szép formát találsz.

Ugy is lett. Ha az öreg ur azt mondá valamire mérgesen: „Ez ostobaság, ebbe én soha bele nem egyezem, mond meg András-

synak, ezt ne próbálja tenni“, azt Kandó már ugy adta elő a miniszterelnöknek:

— Kegyetlen uram, beszéltem Deákkal; alapszabályok helyesli a propositiódat, de ez idő szerint, úgy vettem ki, még némi aggályai vannak.

Tisza, mint ellenzéki vezér, figyelmes szemlélője volt a kormányzói misériáknak, s mihelyt a hatalomra került, első dolgának vette megszabadítani magát a kapacitásoktól.

És ez igazán fényesen sikerült neki.

Megalakította, apródonként összeenyvezte a „néma miniszterium“-ot, a legkényelmesebb, legszűkébb apparatust, mely valaha létezett. Évek elmúlnak s a minisztertanácsban nem fordul elő egyetlen ellenkező szó sem. Tisza proponál s ők bólogatnak rá egyet, vagy pedig ők proponálnak, de a Tisza előleges beleegyezésével. Megszokták, hogy Tisza cselekszik mindent, Tisza oltalmaz mindenkit. Ha valamelyik miniszternek a torka fáj, nem a patikába szalajtja a lakajt, hanem Tiszához . . . Alkalmassint ő rendel neki még vizikátort is . . .

Hát a párt!

A pártból kivesszett lassankint minden önállóság, sokkal jobban, mint Tisza szeretné. E nagy ember lapító súlylával nehezedik rájuk szellemével és egyéni tulajdonaival. Ne-

kik azt kellett volna látniok ebből, hogy nagy ereje van, de ők nem azt nézték ki, hanem csak arra az áltapasztalatra jöttek, hogy ők nekik semmi erejük sincs.

Mindenki kicsinek kezdte magát érezni és kicsi maradt. A régi nagyságok szemlátomást apadának s elkedvetlenedve maradoztak el, vagy pedig lustán hagyták maguk fölött röpielni a devalváló időt.

Mindinkább megszokták ők is, hogy Tisza gondolkozzék, Tisza cselekedjen. Gondolták magukban ázsiai nyugalommal:

„Hiszen az ő dolga ez egészen. Ha rosszat csinál, magának csinálja; ha jót csinál, nekünk csinálja. Minek ütnénk bele az orrunkat?“

Tisza még egy darabig közlé terveit egyikkel vagy másikkal, de mikor észrevette, hogy azok, mielőtt nyilatkoznának, az ő véleményét fürkészik, hogy azt adhassák tanácsképen, abban hagyta ezt a fölösleges formalitást is s azóta lett a szó szoros értelmében „generális“.

A generális nem konferál, csak határoz.

A párt nem disputál, csak szavaz.

Gróf Bánffy Béla, mikor egy ízben a kormány plánumát kérdezték, rezignáló humorral fejté ki a párt helyzetét:

— Tisza nem szól, kérem, soha semmit, s ebből két jó dolog következik. Egy az, ké-

rem, hogy mi semmit sem árulhatunk el, és más az, kérem, hogy mi mindnyájan mindent tudunk, mert többet semmit sem tudhatunk.

Igy lett, hogy Tisza ugyan most is növeszti a pártját, de csak azért, a miért a hajat: hogy imitt-amott a kopaszságot fedezze vele.

S így lett, hogy Szontagh Pál a „skizt“ nevezte el finom gunynyal „pártunk kimagasló alakjának“.

A két törzsfőnök.

Mikor a két mérsékelt ellenzéki frakció egyesült két fej alatt, így okoskodtak közöttük a tudákosabbak:

— Majd meglássátok, hogy gyümölcsöző viszony lesz. Apponyival fölfelé hódítunk hiveket, Szilágyival lefelé.

Hiszen nem volt az rosszul kieszelve, hogy úgy legyen, mint a régi fali-órák: ha az egyik pondus fent jár, akkor a másik pondus lefelé erezkedik.

Hanem a valóságban megfordítva ütött ki; Apponyi azért vesztett fölfelé hiveket, mert Szilágyival van karonfogva, Szilágyi pedig Apponyi miatt vált kevésbé kedvelté lent.

A két vezér a szó szoros értelmében egymást koptatja. De mindkettő oly kiváló alak, hogy még mindig marad belőlük jobb időkre.

nek le városunkba az ügy előkészítése és Maros-Vásárhely sz. kir. város képviselő-testülete által felajánlott ingyenes helyiség alkalmas voltának megírására. A kitűnő vendégek városunkba megérkeztek. A székely-egylet helyi választmányára részéről Kovács Ferencz apátplebános elnöke alatt ünnepélyesen fogadtattak. A derék székely főpap, székelyegyleti elnök székely vendégszeretettel fogadta vendégeinek a székely főváros vendégeit, s fáradozásaik méltánylása számos toasztban nyert kifejezést.

A város áldozatkészségéből ingyenesen felajánlott helyiség a főtéren a takarékpénztár nagy épületének udvar felőli emeletén lévő három szobából áll. Szent-Mihály-naptól kezdve egy évre van kifogadva évi 240 frtért, a mennyiért most már magánosok részére kiadó, minthogy bár igen kedves és alkalmas, de jutányos is magánzállásnak, sőt a kibérlés alkalmával székelyegyleti elnök Hajós János által az iparmúzeum részére is az akkori kiegészítés képest célszertűnek találtatott: most az időközben nem remélt nagymérvű adakozások folytán igen kicsinek bizonyult az iparmúzeum számára. A bizottság ennek következtében egy más, a célnak teljesen megfelelő tágas földszinti helyiség kibérlése iránt tett lépéseket, melyek minden valószínűség szerint kívánt eredményre fognak vezetni.

A székelyföldi iparmúzeumért és annak városunkban, a székely fővárosban való állandó elhelyezéseért úgy a székely-egylet, mint tisztántuli testvéreink minden áldozatot meghoztak értünk; hozzunk meg mi székelyek is minden tőlünk telhető áldozatot a székelyföldi iparmúzeum felkarolása, népszerűsítése, pártfogolása, látogatása által, hogy az értünk hozott áldozatok gyümölcsözők legyenek a haza oltárán!

Sándor Kálmán.

Tagadhatatlan, az ő pártjukon vannak a nagy vagyon, nagy nevek és nagy hiúságok. Oligarchák és liberálisok, elégedetlenek és várakozók egy sora és egy kenyéren.

Nehéz ilyen helyütt a vezényletnek mozogni s összetartani őket.

Jellemző megjegyzése volt valakinek, midőn Szilágyi Dezső egyik kitűnő beszédét mondotta az üzenetvitánál:

— Szilágyi ma fényesen győzött.

— Hol? Kin?

— Itt a Házban — a saját pártja fölött.

Ugyanezt teszi Apponyi is.

Beszédjeik az egész országban nagy hatást tesznek, de politikájuk nem tesz semmi hatást.

Megeshetik tehát, hogy mikor sokáig hallgatnak, Tisza, az örök birkózó, szinte feledtetni képes őket. Magok az ellenzékiek, mihelyt sokáig nem hallják fegyvereiket csörömpölni, csüggedten suttogják egymás között:

— Hiába, csak egy ember van itt ma: Tisza Kálmán.

A két törzsfőnök azonban rajta van, hogy ez ne igen gyakran történjék. Inkább ők ketten osztoznak meg a dicsőségen. (Tiszáé a hatalom, övéké a dicsőség.)

S hogy soha össze nem zörrennek az osztozkodásnál, az a kormánypárti sajtó érdeme. Mert mikor Szilágyi van in floribus, a kormánypárti újságok kezdik kürtölni, hogy «Apponyi a nagyobb talentum.»

Ez akkor, úgy olvasd, a Szilágyi verőfényes hete. (Mert semmi sem oly erős, a mi itt egy hétig el nem kopik.)

Országgyűlés. A képviselőház pénteki ülésén folytatódott tárgyalat az 1886-ik évi költségvetés. Az első szónok Enyedi Lukács volt; a kormány pénzügyi politikáját bírálva mutatta ki a költségvetés összeállításának hiányait. Hozzájárult a Helfy határozati javaslatához s egyúttal a maga részéről határozati javaslatot nyújtott be a költségvetésre vonatkozó ellenőrzés fokozása céljából. Ezután Barla József bizonygatta, hogy a költségvetésnek nincs meg az erkölcsi alapja. Törs Kálmán a baloldal tetszenyilatkozatai között bírálta a pénzügyi helyzetet s polemizált az előadóval és Prileszkyvel. Orbán Balázs hasonlóképpen a költségvetés ellen beszélt. Végül Tisza Kálmán miniszterelnök polemizált az ellenzéki szónokokkal. — A szombati ülésen már sokkal élénkebb volt az érdeklődés a költségvetés iránt. A képviselők is jóval nagyobb számban voltak jelen, mint a megelőző napokon. A vitát Margittay Gyula nyitotta meg hosszabb beszédével, melyben a költségvetés ellen szólt. Beöthy Ákos kijelentette, hogy a mérsékelt ellenzék álláspontjánál fogva elfogadja a költségvetést, de a kormány iránt bizalommal nem viseltetik. Herman Ottó a nemzetiségi agitációkról s a kormánynak és pártjának magatartásáról beszélt. A baloldal gyakran helyeslésekkel kísérte s végül megéljenzte. Utána Grünwald Béla vette észle bírálata alá a belügyi politikát; kifejtette nézeteit a nemzeti politikáról s vázolta a miniszterelnök politikai tévedéseit.

Az újjászervezett főrendiházban szombaton volt az első nagyobb vita. Az ötéves mandatumról szóló törvényjavaslatot tárgyalták. Elsőnek Apponyi György gróf szólt fel s hosszabb beszédében indokolta abbéli nézetét, hogy a mandatum meghosszabbítása nem egyezik meg az alkotmányossággal. Ghyczy Kálmán és Kautz Gyula a törvényjavaslat mellett érveltek. Prónay Dezső br. határozottan ellene nyilatkozott. Kálnoky Dénes gróf szükségesnek tartja a mandatum meghosszabbítását. Zichy Nándor és Sztáray Antal grófok a javaslat ellen beszéltek. Végül Tisza Kálmán miniszterelnök szólalt fel s megjegyzéseket tett némely ellenvetésekre. A ház ezután általánosságban és részleteiben elfogadta a törvényjavaslatot. A ház ezután még letárgyalta a főrendiházi törvény 23-ik §-ának végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot s azt a bizottság módosításaival elfogadta.

S egy hét alatt Szilágyi után okvetlenül felszólal Apponyi. A dicsőség ekkor rögtön az ő alakját önti el sugarakkal s a kormánypárti újságok lélekszakadva írják: «Szilágyi a nagyobb talentum.»

A kormánypárti taktika manővere az, hogy a két összeenyvezett vezér el ne szakadjon s egymást paralyzáló súlyát el ne veszítse.

A macska.

A kedélyesség soha sem volt ritka a mi parlamentünkben. A legnehezebb időkben is jó fogadtatásra talált. 1848-ban, midőn a népképviselőt a Lloyd teremben ülésezett, egy madár röpt be az ablakon s ott repdesett a képviselő fejé fölé.

A különben komoly Beöthy Ödön félig felemelkedvén helyéről, több mint félhangosan mondá:

— Indítványozom, hogy a két Madarász küldessék ki a veréb elfogatására.

Nem lehetetlen, hogy a veréb apja volt a mi bejáratos csúzlunknak. Sőt néha egy-egy valóságos veréb is beröpt a tanácssterembe. A verebek különben is politikai állatok — gr. Andrássy Gyula óta.

Hanem sokkal feltűnőbb jelenség az, hogy gyakorta kukkan be egy macska is. Szép, okos szemű, hamvas szőrű állat; rendesen a karzatra sompolyog s ott dörömbölve nyargalás a hölgyektől a főurakhoz, megriadtan lekuszik a földszintre, a képviselők közé, felugrik a ház asztalára, beszaladgálja a jobboldalt, baloldalt, megáll valamelyik hátulsó habarék padban és mosakodni kezd.

A divat befolyása a test fejlődésére.

Sokat vétünk még lábunk ellen is; a vád azonban részben a cipészeket is éri, mert nem törődnek ők egy cseppet sem a lábunk alakjával, hanem azt a kaptafa szerint akarják idomítani. Minden embernek szent meggyőződését képezzék, hogy az Ur-isten nem pazarolt reá nagyobb lábat, mint a milyenre épen szüksége volt. Hiszen a láb szépsége nem is a kicsinységben áll, hanem azon szép arányban, melyben a láb részei egymáshoz és az egész láb a testhez állnak. Ha az első igaz volna, akkor a kínai nők lábacskái volnának a legszebbek; pedig hogy ezt elhagyjuk, csakugyan chinézereknek kell lennünk. Minek kinozzuk magunkat minden ok nélkül? Hogyan fejlődhetné ki tökéletes támaszává a testnek a láb? hogyan őrizné meg nemes hajtásu kettős boltozatát, mely lépteinknek könnyed ruganyosságot kölcsönöz, a mennyiben fellépésnél mindig lelapul, ha ily „spanyolcsizma”-szerű bakó-instrumba szorítjuk, melyből, ha sötét kínzó-kamarában adnák reánk, borzalommal elfordulnánk, de felebarátunk lábán az utcán, bálteremben: csodáljuk!

Indiszkrecióit követünk el, de határozottan állítjuk, hogy főleg a magasabb köröknek legfőképpen hölgyeinek az ép láb ritka, mint a helyes — cipő. Mint eltorzultak a láb ujjai, mennyi ott a bőr-megvastagodás, tyukszem!

A cipő puha bőrből készüljön, alakja legyen körülbelül a láb alakja (tehát ne tühegyű cipő), pár mm.-rel hosszabb és szélesebb legyen a lábnál, hogy talpukat ne szorítsa, ha a lépésnél szélesedik ez. A cipőtalp is legyen pár mm.-rel kiálló (mint az u. n. varrott talp), nehogy lábunk talpa a cipőtalpnak épen széleire nehezedjék. Sarka a cipőnek ne legyen körülbelül 2 cm.-nél nagyobb, mert különben járásnál egész testsúlyunk csak a lábujjakra nehezedik és a 2 cm.-móra, nem pedig a sarokra is, mi a biztos, kitartó járást lehetetlenné teszi. (Különben sem tartozik az ember a zoológiában az ujjonjárókhoz.) Elismerem, hogy oly parányi cipő arasznyi sarokkal pikánsabb, mint az általam leírt, de hiszen a pikáns nem mindig szép is, és ritkán hasznos. Cél-szerű cipő tekintetében az angolokat kelle-ne utánoznunk, pedig e cipő az angol nők gyöngéd, finom szépségéből mit sem von le.

Ha pedig eddig követett, t. olvasónóm, hallgassa végig türelemmel fejtegetésemet,

Az 1885-iki télen kétszer jött be, (tehát épen annyiszor, mint Podmaniczky), a mikor is nagy üldözéseknek volt kitéve a terem-szolgák részéről s egy negyed óráig tartotta derültségben a t. Házat. (Sok képviselőről nem mondhatnánk ennyi jót.)

— Sicz! Sicz! — kiáltozák szerte.

Zalay István elérzékenyülve hebegte, Krajszikot és Beöthy Algernont keresve szemeivel:

— Itt van a kék macska! Eljött, fölkeresett, visszaadta a képviselőnek a vizitet.

Gróf Keglevich István ijedten fenyegette meg a czeruzájával, nehogy bele találjon ulti valamelyik piros székbe. Gyöngéden nézett reá Szirmay Ödön, irigykedve Rácz Géza: «Hiszen ez csak egy macska és mégis van bajusza.»

Végre is az lett a sorsa, hogy megfogták és durván kidobták az utcára. De ő azt föl sem vette, nem sokára ismét látható volt a Házban, előlről kezdve a carriere-jét.

Az ember szeret elflozofálni rajta, hogy miért jár oda az a macska?

Hát bizonyosan azért, mert a csiz és veréb is oda jár. (Hiszen korrupció van uraim!)

De nincs a szegény czirmosnak semmi szerencséje.

Mert mindig olyankor lép actióba a zsák-mány után, mikor a csiz és veréb vagy még nincsen ott, vagy már elröpt onnan.

Ámbár ilyesféle malheur bizonyos sokszor megesis a politikusokkal is.

(Gondúz.)

bár most következő soraim önnek már nem lesznek hasznára, mert sejtem, hogy picizny, arányos fülei, még akkor, midőn nem protestálhatott ellene, legfeljebb tehetetlen sivitással: áldozatátul estek egy barbár szokásnak, a fűlszurásnak. Szánja meg azonban kicsikéjét és higgye el nekem, hogy az Isten nem feledékenységből hagyta el a fej két oldalán azt a sok sallangot, melyet gondos mamák már jó korán oda akasztanak a fűlcimpákba. Hiszen szép korállt, aranygyűrűt, gyémántot más helyen is lehet közszemlére kitenni, az a fűlszurás pedig már sok kis leánykának igen fájdalmas, genyes, gyuladt fűlkagylót szerzett. Ez főleg olyankor áll be, ha az átszurás rozsdás tüvel történt. De ha már okvetlenül szükségesnek tartja a teljes szépséghez a barbar átszurást, bizza ezt a természetjavító műveletet legalább orvosra (és jutalmul türelméért megfogom, hogy a botondoknál az emberhust igen izletesnek tartják; nemcsak a fűlcimpák, de különös szépség kedvéért még az orrsövény és az ajkak is átszuratnak, hogy félkilós cifraságokat lehessen beléjük akasztani. Ajánlom utánzásra!)

És most még mindenféle gyilokszerű hajtűkről, sárkányfogú fűsűkről szólhatnék valamit, melyek már nem egyszer vésődtek be a fejbőrbe és agyhártyagyuladást is okoztak; de újra látom a vész jelző finom ráncot, és ez elnémit.

Hugor.

A vörös kereszt egylet Kézdi-Vásárhely vidéki választmányának közgyűléséből.

Elnöki megnyitó.

Tisztelt közgyűlés!

Legyenek mindnyájan ezen beállott újévben szívesen üdvözölve; és kérjük a Mindenhatót, hogy az ő mindentérségségével megújult munkakedvvel, fokozott, kitartó szorgalommal kezdjük meg a vörös kereszt egylet Kézdi-Vásárhely vidéki választmányának elvállalt teendőit, s a jótékony-ság mezején így elvetett magnak év végével való aratása által ezen hivatásunknak eleget téve, általa alattvalói hűségünk és ragaszkodásunknak tényleg is jelét adjuk. A vörös kereszt egyletnek mindnyájan azon hatalmas zászlója alá sorakoztunk, melyet fenségesen és kitűnően uralkodó királyunk I. Ferencz József és angyalai jószágú királynéknak Erzsébet nyitottak fel, királyi védnökségük alá fogadva azt népeik boldogítására, szükség esetén szeretett hazánkért megküzdő harcosok sebei égető kínjainak enyhítésére s végül a halál által megfosztott, nyomorban hátrahagyott özvegyek s árvák felsegélése által könnyeik letörlesztése. Lehet-e ennél magasabb, lehet-e ennél könyörületesebb módon gyakorolni a valódi humanitást, és lehetséges-e az, hogy midőn hazánkban az első helyen álló pár ember, koronás Királyunk és Királynéknak, állottak élére a vörös kereszt egyletnek, kézzelfoghatóan bizonyítva be, miszerint leghathatósabb buzdításul tették, úgy szólna kötelezve hazánk minden lakóját a követésre; lehetséges-e az, kérde, hogy csak egy is közülünk ne teljesítse a legnagyobb készséggel dicsően uralkodó Királyunk és Királynéknak és ezzel kapcsolatosan hazájá iránti szent kötelességét?! Nem elégséges az, hogy magasztaljuk uralkodóinkat s nyilvánítsuk azt, hogy szeretjük édes hazánkat, hanem cselekedeteink azoknak fényes bizonyítékai legyenek. Törhetetlen akaratunk, kifogyhatatlan munkássággal teljesítsük a királyi párnak a magas trónról leszálló azon emberbaráti szótátát, a melyet alattvalói hűségünkkel fogva hozzánk intéztek, hazánk javára és a szenvedő emberiség enyhítésére a magyar szent korona országai vörös kereszt egylete nemes céljainak előmozdítása által. Midőn szívünkben éltejük hön szeretett Királyunkat és Királynékat, kövessük egyszersmind páratlan munkás, jó Királynak példáját, a ki népeinek bölcs vezetésére és boldogítására kora reggeltől kezdve üdvös munkának szentelti idejét. Vajmi lelkesítő, vajmi könnyű egy olyan nagy vezér után megindulni s az ő nyomdokain haladni.

Az országos vörös kereszt egylet által.

nos czéljainak előmozdításán kívül nekünk, mint a Kézdi-Vásárhely vidéki választmányának, a központ általi megbízatásunk folytán egyik keblit teendőnk a Kézdi-Vásárhelyt fennálló „Rudolf“ kórház működését figyelemmel kísérni, annak kíváncságot szerinti kezelését, előhaladását és felvirágzását teljes erőnkkel elősegíteni, minden lehető kedvező alkalmat felhasználva arra, hogy háboru esetén a sebesült harcosoknak e kórházban leendő elhelyezése — mire vállalkoztunk — eleve is biztosítva legyen. Nem mind oly lélekemelő, magasztos teendők megoldása vár-e reánk, melyeknek teljesítését szívünk és lelkünk egész melegével önkénytelenül is fel kell karolnunk? Van-e a földön állandóbb boldogság, mint a jónak gyakorlása, szenvedő betegeket meggyógyítani, égető könnyeket letörölhetni, bánatos szíveket megvigasztalhatni stb.? Kérdem: lehet-e a földiekért küzdeni ily állandó, ily valódi boldogság részeként? Mindenki, a ki azt tapasztalásból tudja, azt kell mondja, hogy az nem lehetséges, mert amazok a lélek tökéletesbülésének jótékony harmatcseppjei, melyek ég felé szállanak! Emezek pedig a földi enyészethez tartozó, néha igen szépen nyíló virágok, melyek előbb-utóbb biztosan el is hervadnak. Ne mulasszunk egyetlen kínálkozó alkalmat sem, ezen földi, bizonytalan ideig tartó zárandótságunk alatt, azon harmatcseppekből mentől többet felfogni az örökké tartó boldogság elnyerhetése végett, s midőn azoknak minden egyes cseppje már itt a földön megízelteti velünk az égi örömet: mily végtelen boldogságnak kell majd a siron tölteni hazában mi reánk várjon?

Végére még hatásköréhez tartozik a K. Vásárhely vidéki választmányának mentől számosabb fiókegyletet létesíteni a vidéken, ezáltal is mindent elkövetve, hogy minél szélesebb körben terjesszük ki működését s minél nagyobb kiterjedésű választmányává váljék, hogy lehessen az hasonló egy ép, egészséges nagy fának törzséhez, melyből a fiók-egyletek mint megannyi számtalan ágak támadjanak s végre idők folytán bércezes kis hazánkban követésre méltó példának szolgáljanak. Ezen ohajjal, melynek teljesedését a jó Isten kifogyhatatlan kegyelméből bizton remélem és hiszem, a mai közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

T a n ü g y . Meghívó.

A gyergyókerületi róm. kath. tanító-egylet évnegyedes rendes gyűlését folyó hó 27-én délelőtt 9 órától kezdődőleg a gyergyóditói polgári fiúiskolánál tartandja meg, melyre a tagok és tanúgy barátok tisztelettel meghívottnak.

Tárgysorozat:

1. Gyakorlati tanítást tartanak:
 - a) Vendl Aladár a történelemből a III. osztályban;
 - b) Taschek Gyula a mértanból a II. osztályban;
 - c) Vranesits Gyula a számtanból az I-ső osztályban;
 - d) Bordeaux F. Olivier hittant az I. osztályban.
2. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése.
3. Főjegyző-választás.
4. A gyakorlati tanítások megbeszélése.
5. Boga Bálint és. Hochschild Lajos vita felolvasása a földrajz tanításáról.
6. Bíráli bizottság jelentése a beérkezett pályamunkákról. (A váltakozó vagy osztályrendszer-e helyesebb a népiskolában?)
7. Bizottsági jelentés a nyelvtanban előforduló kifejezéseknek egyöntetű megállapításáról.
8. Jelentés a gyergyói kántorsegély-alapról.
9. A háromszékmezei tanítótestület körözvénye a tanítók képesítését illetőleg.
10. Önképzőköri jelentések.
11. Indítványok.

Gyergyó-Ditró, 1886. jan. 16.

Gaal Miklós,
egyleti aljegyző.

Különfélék.

— **Kézdi-Vásárhelyt** az országos vásár folyó hó 18-án meglehetősen egyhangúan folyt le. Oly képe volt az egésznek, mint egy közönséges heti vásárnak. Az általános pénzhány nagyon érezhető volt; kevés volt a kínálat s még kevesebb a kereslet. A hol pénz ninos, ott tolva sincs; ennél fogva rendőri krónikánk e napról semmi nevezetes dolgot nem jegyzett fel.

— **Farsangi hír.** A kézdivásárhelyi Rudolf kórház báljának rendező bizottsága rendkívül kedvező jelek között kezdte meg működését. Sikertelt helyettes bálányának sepi-szentgyörgyi dr. Bodor Tivadarné sz. Künle Teréz urhölgyet megnyernie, ki Dr. Sinkovics Ignáczné urhölgyet a bálban helyettesíteni fogja, minthogy a lady patronesse díszes tisztét szembaja miatt nem gyakorolhatja. Meg vagyunk győződve, hogy e két köztisztvisletben álló urhölgy védelme alatt e bál fényes sikert fog aratni.

— **A háromszéki** Erzsébet árvaleány-nevelő intézet növendékei által készített s folyó hó 6-án az árvaházi táncszertelen kisorsolando női kézi munkák Kézdi-Vásárhelyt Fejér Lukács ur kereskedésében közszemlére ki vannak téve, mit oly megjegyzéssel hozunk a közönség szíves tudomására, hogy ezen csinos, izlésteljes munkákról a sorsjegyek már ki vannak bocsátva s már is szép keletőségnek örvendenek. Ajánljuk továbbra is a közönség szíves pártfogására.

— **Halálozás.** Nagy Miklós, Kézdi-Vásárhely város egyik legidősebb polgára, közbecsülésben álló agy férfiú, folyó hó 16-án 88 éves korában elhalt. Béke poraira! — A családi gyászjelentés így hangzik:

„A bánatos gyermekek: Nagy Ézékiás és neje Fülöp Anna, gyermeke Dénes és neje Sebesi Róza; Nagy Judith, férje Krénitzki Károly és gyermekei: Róza, Árpád, István, Mili; apatárs: Krénitzki Domokos és gyermekei; az elhunytjának nevelt leánya: Rácz Judith, férje Dézsi János és gyermekei; Rácz Sára, férje Deák Pál és gyermekei; öz. Rácz Jánosné és gyermekei s még számos rokonok és barátok nevében fájdalommal szívvel tudatják a jó atya, nagyatya, szerető rokon, hű és igaz emberbarát Nagy Miklós-nak folyó 1886. január hó 16-án estéli 7 órakor életének 88. évgyűlésének 9-ik évében, végleggyengülés következtében történt gyászszertartás után örök nyugalomra ténetni. Béke lengjen porai fölött! Kézdi-Vásárhelyt, 1886. január 17-én.“

— **Elhalt:** Kézdivásárhelyi Bodó Józsefné folyó hó 26-án. Béke poraira!

— **A marosvásárhely-szászrégeni vasút** ünnepélyes megnyitása szombaton ment végbe. A magyar államvasutak igazgatósága külön vonatot bocsátott a vasúttársaság rendelkezésére, melyen a megye tisztikara Dósa főjegyző, s a városi tisztikar Györfy polgármester vezetésével a több előkelő polgár elindultak a megnyitásra. Gernyeszegen öz. gr. Teleki Gézáné és Gálffy Sándorné a vendégekhez csatlakoztak. Szászrégenbe a felkészített pályaudvarra 12 óra 10 perczkor rohogott be a külön vonat. A vendégeket Gölner polgármester üdvözölte a hatóság élén s Huszár br. fogadta. Az éljenzések után a vendégek hosszú kocsisorral a városi nagy vendéglőbe hajtottak, hol délután 1 órakor diszebed volt, melyen a vendégeken kívül a város és vidék több előkelősége jelent meg. A lakomán az első felköszöntőt Gölner polgármester mondta a királyné és a királyi család tagjaira. Wagner főjegyző a kormányt éltette. Ezenkívül számos felköszöntő mondatott. A különvonat 1/2 órákor hazaszállította a vendégeket.

— **Zágoni ev. ref. papnak** Bodor János lett nagy szótöbbséggel megválasztva. Bodor urban a zágoni ev. ref. egyházközség egy kitünő ifju papot nyert, ki tehetségeinél fogva hivatva van az elhunyt jeles előd nyomdokain haladni. Öszintén gratulálunk!

— **Meghívó.** A k.-vásárhelyi „Stefánia“ menház kezelő-bizottsága 1886. január 23-án a kézdivásárhelyi tanácsház dísztermében saját alapja javára táncszívalmat rendez, melyre a t. cz. közönséget tisztelettel meghívják a rendező-bizottság nevében: öz. Papp Andrásné, Szöcs József, elnökök. Belépti-díj személyenkint 60 kr. Kezdeté 8 óra-

kor. Figyelmeztetés. A bál jelszava az egyszerűség léven: felkértnak a tisztelt hölgyek, hogy minél egyszerűbb ruházatban szíveskedjenek megjelenni. Jegyek előre válthatók Szöcs József egyleti pénztárnok ur kereskedésében. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak.

— **A csikmezei polgári leányiskola** tanítótestülete folyó hó 16-án „Csillag“ vendéglő termében igen szépen sikerült táncmulatságot rendezett az erdélyrészi magyar köznevelődési egyesület javára. Bevétel volt 63 trt 50 kr, kiadás 47 trt, tiszta jövedelem 16 trt 50 kr. Felülfizettek: Mikó Bálint főispán 4 trt, Baktsi Gáspár kir. közjegyző 2 trt, ifj. Molnár József ügyvéd 50 kr, Madár Imre megyei főjegyző 1 trt, Moldován Kálmán keresk. utazó 1 trt 50 kr, budapesti idegen 50 kr. A mulatságról következő számban.

— **Nyilatkozat.** Néhai Horváth Károly gy. alfalvi plebános temetése alkalmából ezen lapot 4-ik számában világgá bocsátott egyik közleményeske az én nevemet is kombinatio tárgyává téven: indittatva érzem magamat ugyane helyütt kijelenteni, miszerint az oly irányú és szellemi jóakaratot és megfontolatlan reklámot, minő az egyveleges „qui pro quo“-ban kifejezésre jutott, köszönöm, de nem kérek belőle. Együttal pedig ugy az érdeklődő közönség, mint barátaim tájékozása végett alkalmosszerűnek látom határozottan kinyilatkoztatni, miszerint én immár nem pályázom. Csik-Somlyó, jan. 15. 1886. Imets F. Jákó.

— **Boszniából.** Ő felsége a Boszniában alkalmazva lévő hivatalbelieknek 1886. január 1-étől számítandó három évi időt adott, melyen belől el kell határozniuk magukat, hogy megmaradnak-e ottan, vagy vissza akarnak térni korábbi hivatalos állásaikra.

— **A gyergyószentmiklósi polgári olvasókör** házi könyvtára javára a Laurency-féle nagyteremben 1886. évi január hó 23-án zártkörü táncszertélyt rendez. A rendezőbizottság következőleg alakult: Csörgő Venczel elnök, Kricsa Konrád titkár, Dendynk Rudolf pénztárnok; Bocsanecz János, Bogdán István, Császár József, Ifj. Drotos János, Eránosz Bogdán, Fenczel János, Frunkucz Antal, Gencsy Alajos, Jakab József, Köllő Ignác, Kricsa Zoltán, Keresztes Gerő, Lázár Zakariás, Lázár L., Lengyel János, Lukácsy Zakariás, Orel Dezső, Popovits Dezső, Roth Mihály, Sáska Kajótán, Ifj. Titscher Ede, Urmánczy Vertán. Belépti díj személyenkint 1 trt, családjegy 2 trt. Jegyek előre válthatók Keresztes és Tökésy urak kereskedésében. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor.

— **Táncszertély.** 1886. január hó 23-án K.-Martonfalván, az új iskolában, a ref. egyh. község elhasadt harangja újraöntésére gyűlt összeg gyarapítására táncszertély rendeztetik. Belépti-díj: személyjegy 50 kr, családjegy 1 trt. Kezdeté este 7 órakor.

— **A költő kézírata.** Jókai Mór New-Yorkból, az „Amerikai Nemzetőr“ szerkesztőjétől egy szép levelet kapott, s a levélben 42 trt volt 21 Amerikában élő hazánkfíattól adományképen, a mit Jókai egy-egy szelvényi kéziratáért adtak össze. Jókai tudvalóleg az erdélyrészi magyar köznevelődési egyesület javára árulja régi kézíratait, s eddig közel 600 forintot szerzett így az egyesületnek.

— **Kossuth Lajos Rómában.** Rómából e hó 13-ról írják az „Ungarische Post“-nak: Kossuth Lajos az utóbbi időben tíz napot töltött Rómában, honnan Sorrentoba utazott, hol a telet fogja töltetni. Feltűnést keltett egy eset, mely nemrég Francavillában egy lakoma alkalmával történt s melynél Kossuth fia, Ferencz, az olaszországi déli vasutak igazgatója, az „Ung. Post“ szerint elismerésre méltó tapintatot tanusított. A lakoma folyamán, mely Grimaldi jelen volt miniszter tiszteletére rendeztetett, Brunetti képviselő, Kossuth Lajosra czélozva, Ausztria-ellenes pohárköszöntőt mondott, mire Kossuth Ferencz fölemelkedett és köszönetét nyilvánította Brunetti képviselőnek, de egyuttal megjegyezte, hogy a politika itt elhagyandó, annyival inkább, mert jelen van Olaszország egy minisztere is, mely ország kormánya jó viszonyban áll Ausztria-Magyarországgal.

— **Olaj szőlőmagból.** Olaszországban a szőlőszemekből olajat ütnek s világítási czélokra használják. Az ipar e nemével különösen Modenában foglalkoznak nagyban, 33 font mag 13 quart olajat ad, a mi körülbelül 18 százaléknak felel meg. A fehér szőlő magja kevesebb olajat ad, mint a sötét fajta, s megint a fiatalabb tőkéről származott szőlőmag több olajat ad, mint a régi tőkéről nyert szőlőmag. A francia szőlőfajokat illetőleg a rozsilár-, anbe- és herault-féle szőlőmag 2 százalékkal több olajat ad, mint a bordeaux-féle szőlőmag. Az olajnak aranyárga színe van s finomításánál mintegy 25 százalékat veszít el.

— **A történelmi képosarnok** Budapesten vasárnap délelőtt 11 órakor választékos társaság előtt megnyitott. Az ünnepély hivatalos személyiségein kívül a történetírók és festők is számosan megjelentek. Trefort miniszter és a képtár igazgatójának, Pulszky Károlynak beszédéből állt az ünnepély, melynek végeztével Pulszky Károly igazgató kalauzálása mellett a társaság megszemlélte az érdekes gyűjteményt.

— **Egy téglából épült lakás,** mely 5 szoba, pince, padlás és 1 szin, illetőleg istállóból áll, továbbá a könyvnyomda feletti emeleti lakás folyó évi ápril hó 24-től kezdődő egy vagy több évre bérbe adandó. Bővebb értesítés lapunk kiadóhivatalában Kézdi-Vásárhelyt nyerhetők.

RÖVID HIREK.

Nagy-Szeben város példájára Köhalm, Segesvár, Medgyes s több más vegyesajku erdélyi városban magyar nyelvű tanfolyamot készülnék létesíteni. — **Hadi muzeumot** állítanak fel a bécsi arzenálban Rudolf trónörökös kezdeményezésére. — **Világkiállítás** lesz Chicagóban 1892-ben Amerika fölfedezésének 400-ik évfordulója alkalmából. — **A könygrázi csatában** elhullottak emlékkövét a napokban ismeretlen tettesek sárral megdobálták, a koszorukat letépték s a körülte ültetett virágokat egy szálal kihuzgálták. — **A himlő** erősen terjed Kassán; a város a betegek részére külön kórházat rendeztetett be. — **Porrá égett** az aacheni szövőgyár s 17 munkás a lángok közé vészett. — **Táncsics** szülőházát Ács-Teszéren (Veszprémmegye) a közp. Táncsics-bizottság a jövő tavasszal emléktáblával fogja megjelölni. — **Dinamit-összeesküvést** fedeztek fel Chicagóban; az összeesküvés a töképezések ellen volt szervezve. — **Munkahiány** van Párisban s a munkás-osztály közt nagy a nyomor. — **Kisiklott** egy katona-vonat Chiliben Valdivia közelében; 10 katona s 11 tiszt meghalt. — **A difteritisz** rettentő módon pusztít Hunyadmegyében; Kitiid községben rövid idő alatt harmadára apasztá le a gyermekek számát. — **Amerikában** a hideg és a hóesés óriási; a vasuti közlekedés több vonalon egészen megakadt, vonatok teli utasokkal rekedtek oda a pusztaságokon s a tömérdek megfagyásról megdöbbentő híreket írnak. — **A saját fiát** lőtte agyon Felsőbányán Tenki ottani városi orvos elkeseredésében; a fiu kórhely és jelentelen volt, a ki atyjának sok szegényt és keserűséget okozott. — **III éves asszony** él Bécsben, ki II. József császárról úgy beszél, mintha csak tavaly halt volna meg. — **Dinamittal** robbantotta szét a fejét Rozsnyón egy Kronberger nevű suszter. — **Két hiuzt** lőtt a mikóujfalvi hegyek közt Herepei Gergely gazdatiszt; mindkettőt a székely nemzeti muzeumnak adta. — **Az ötvenes évek** betyárvilága kezd újra lábra kapni Szeged környékén; a rablások, lopások egymást érik. — **Lembergben** e hó 17-én oly nagy tűzvész dühöngött, hogy több ember porrá égett.

Buesu.

Soósmezőről Vulkánba helyeztettem át, s az idő rövidsége miatt minden ismerősömtől és barátomtól személyesen bucsut nem vehetek. Ezen az uton mondom tehát Isten hozzád-ot ismerőseimnek és jó barátaimnak azon kéréssel, hogy továbbra is jóindulattal hajlamaikban és nagyrabecsült barátságukban megtartani szíveskedjenek.

Szoboda Béla,
vesztegintézeti igazgató.

Közzgazdaság.

A „Gyergyói első takarékpénztár“ forgalmának kimutatása 1885. december haváról. Be vétel: Betét (46 tétel) 15,078 trt 80 kr.

Visszatérített váltó 49,225 frt 27 kr, visszafizetett kötvény 39,886 frt, befizetett kamat 2265 frt 13 kr, befizetett illeték 1132 frt 55 kr, betéti könyveske 90 kr, késedelmi kamat 1 frt 74 kr, visszaváltókra felvett kölcsön 2135 frt, intézeti váltókra felvett kölcsön 6000 frt, különféle 263 frt 70 kr, összesen 115,990 frt 09 kr, pénztárkészlet-előhozatal 1885 november 30-ról 12,413 frt 81 kr; főösszeg 118,403 frt 90 kr. Kiadás: visszafizetett betét és tőkésített kamat (31 tétel) 6763 frt 01 kr, visszafizetett betét és tőkésített kamat folyó kamatai 13 frt 69 kr, kölcsön adatott váltóra 47,233 frt, kölcsön adatott kötvényre 38,676 frt, kifizetett osztalék 22 frt 50 kr, tisztviselők és szolga fizetése 1885. december havára 214 frt 24 kr, heti biztosok napdíjai 62 frt 50 kr, visszaváltókra felvett kölcsön-beváltás 7500 frt, kölcsönök után fizetett kamat 104 frt 93 kr, megjelenési díj 48 frt, üzleti költség 96 frt 56 kr, összesen 104,599 frt 48 kr, pénztár-maradvány 1885. december 31-én 23,804 frt 42 kr; főösszeg 128,403 frt 90 kr. A gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság elnökségétől. Gyergyó-Szentmiklós, 1886. jan. 1. Merza Kristóf elnök. Juhász Károly titkár.

Helyreigazítás. A csikszederdai takarékpénztár részvénytársaságnak lapunk mult számában közzétett mérlegébe hiba csuszott be, melyet a következőkben igazítunk helyre: A vagyon oldalán: a leltár-számla 753 frt 71 kr; a teher oldalán: betét és tőkésített kamat-számla 51768 frt 94 kr, a visszaleszámítolási számla 64993 frt 66 kr. Főösszeg 182464 frt 77 kr.

80-ik közlemény

a háromszéki megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára történt szives adakozásokról.

A karácsonyi ünnepek alkalmából az árvák karácsonyfájára adakoztak:

Báró Szentkereszty Stephanie 16 frtot fizetett az árvaház helyett a szakácsnének s egy szakácskönyvet és 29 drb szőttes surcot. Pócsa Jánosné 50 liter alma, 20 liter aszalt szilva, 20 liter fuszulyka, 16 meter gyolcs, 2 font fonal. Benkő Pálné 1 fél hecto pityóka és 20 kr. Báró Szentkereszty Ferenc és Báró Szentkereszty Zsigmond 18 zsák alma. Csizsár Mihályné 120 darab szépírási írka, 24 darab rajzfűzet. Dónáth József kir. törvényszéki elnök 1 frt. Szőcs Józsefné 24 darab szappan, 6 drb finom szappan, 1 kiló édesség, 30 drb nyakék, 6 drb játékszer, egy hektó pityóka 2 zsákkal együtt. Fejér Lukácsné 2 drb imakönyv, 3 drb ágyterítő. Ifj. Dávid Istvánné 2 drb imakönyv. Dávid Antalné 2 drb imakönyv. Pittroff Lajos cukrász 100 drb cukorka buba. Deák Anna k. a. 1 frt. Török Bálintné 1 koszu fűge, 2 pakk cukorka. Hankó Lászlóné 12 drb zsebkendő, 1 skatula játékszer. Sáska Antalné 50 kr. Sylvester Dénesné 1 frt. Kovács Áronné 2 koszu fűge, 1 pakk viaszgyertya. Özv. Pap Andrásné 5 drb könyv. Kovács Károlyné ker. 1 kas dió, 2 pakk pamut, 2 drb kötény,

6 drb zsebkendő. Szabó Róza k. a. 10 sing gyolcs. Balogh Gyuláné 1 pakk fűge. Szőcs Mózesné ker. 1 kas dió, 20 drb kötőtű, 20 drb írka, 1 pakk pamut. Welreiter Györgyné 1 kosár alma, 6 drb gyolcs zsebkendő. Ifj. Jakab Istvánné 1 kosár alma. Özv. Tóth Mihályné 2 köténynek való. Réthi Józsefné 2 köténynek való.

Fogadják a jótékony adakozók az árvaház nevében leghálásabb köszönetünket.

K.-Vásárhely, 1885. decz. 27.

Br. Szentkereszty Stephanie, elnök.

Vajna Károly, jegyző.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Január 19-én.

Magyar aranyjárdék 6%	100.70
Magyar aranyjárdék 4%	92.65
Magy. papírjárdék 5%	152.—
Magyar vasuti kölcsön	98.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	127.—
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	112.50
Magyar földterhermentesítőkötvény	103.75
M. földterhermentesítőköt. záradékkal	103.75
Temes-bánati földterher. kötvény	103.50
Temes-bánati föld. kötv. záradékkal	103.50
Erdélyi földterhermentesítőkötvény	103.45
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	103.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	98.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	117.50
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	123.52
Osztrák járadék papírban	84.—
Osztrák járadék ezüstben	84.25
Osztrák járadék aranyban	112.—
1860. államsorsjegyek	140.50
Osztrák-magyar bankrészvény	870.—
Magyar hitelbank-részvény	302.50
Osztrák hitelintézet-részvény	296.60
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.00
Német birodalmi márka	61.90
London (2 havi váltókért)	126.50
20 márka arany	12.88

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Az „Ország-Világ” f. évi első füzeté Petőfi Sándor ujonan felfedezett arezképének mellékletével jelent meg. Egy heti füzetnek ára 20 kr, egy két heti füzetnek 40 kr. Előfizetési ára a megrendelő címére negyedévre 2 frt 50 kr. Megrendelhető — bármelyik esetben — alattírtnál.

Ugyszintén alattírtnál kaphatók:

Pálffy Albert: Anya és grófné.

Regény, ára 2 frt — kr.

Vachott S.: Sziklary Ilona. Regény, diszkötésben, ára 2 frt 80 kr.
Radó Antal: Olasz költőkből. Diszkötésben, ára 1 frt 60 kr.
Tolnai Lajos: A falu urai. Regény, diszkötésben, ára — frt 60 kr.
Gabányi Árpád: Két vén gyerek. Regény, diszkötésben, ára — frt 60 kr.
Bret Harte: Maruja. Regény, diszkötésben, ára — frt 60 kr.
Hugh Conway: A hó titka. Regény, diszkötésben, ára — frt 60 kr.
H. Sutherland Edwards: Az elveszett ember. Regény, diszkötésben, ára — frt 60 kr.
Boisgobey: Horgas ujj. Regény, diszkötésben, ára 1 frt — kr.
Klapka György: Emlékeimből. Függelékül gróf Teleky László levelei. Ára 5 frt — kr.
Pasteiner Gyula: Művészi ipar. Első füzet, ára — frt 50 kr.
Pasteiner Gyula: A művészetek története a legrégibb időkől napjainkig. 352 ábra a szövegben, ára 6 frt — kr.
Tissander: A tudomány vértanú. Füze 3 frt, kötve 4 frt, diszkötésben 4 frt 50 kr.
Baráth Ferencz: Aesthetika. 2-ik kiadás, diszkötésben 2 frt 40 kr.
Cox György: A mythologia kézikönyve, diszkötésben 1 frt 50 kr.
Beniczky Irma: Életrajztartási szakácskönyv — frt 40 kr.
Dr. Nemes György: A fontosabb háztartási cikkek vegytana — frt 40 kr.
Hánzely Ferencz: Kereskedelmi irálytan és levelező. 3-ik kiadás 2 frt 40 kr.
2 frtig terjedő megrendelések utánvétel és bérmentve teljesíttetnek. Előleges pénzbeküldés esetén a legkisebb rendelés is bérmentve küldetik meg.

Kricsa Péter könyvkereskedése
Gyergyó-Szent-Miklóson.

Kölcsön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérelő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm utján egy fővárosi hitelszövetkezet-től 100 frttól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány utján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitel-kölcsönt. Minden 100 frt kölcsön-összeg havi 2 frt betéttel törlesztendő.

5%-os bank-kölcsön

közvetítették 2000 frttól kezdve 1.000.000-ig földbirtokra, esetleg jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2½% tőketörlesztéssel, vagy 40 évre 1% tőketörlesztéssel. Ház-kölcsönnél megállapítandó becslési költség előre leteendő.

Termények, tőzsdei értékpapírok, részvények stb. elvállaltatnak szerezni díjazás mellett eladás, esetleg előleg beszerzése végett.

Ügynökök tisztességes provísió mellett működésre felkérhetnek.

Válasz és portókötség fejében 30 kr levélbélyegben kéretik, e díj nélkül válasz nem adatik.

5—7

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. csömöri-ut 37. sz. I. em.

Figyelmeztetésül a nagyérdemű t. közönségnek!

Van szerencsénk a tévedés kikerülése végett tudomásul adni, hogy az eddigi nagy dohánytőzsdével összekötött fűszer-kereskedést az özv. Csizsár Pálné-féle házból a piactérre, t. ifj. Dávid István ur üzlete mellé tettük át, hol a pontos és gyors kiszolgálás mellett ajánljuk jutányos áron a legjobb minőségű fűszer-áruinkat.

1—3

Hazafias tisztelettel

BOCSKOR és SZÖCS.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Menetrend.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

Allomások			303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.	Allomások			303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.
					Délután						
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				12.50	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.12			10.02
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)		Reggel		1.09		(ind. érck.)	12.37			319. omn.-v. 6.00
Botfalva	(érk. ind.)		6.22		2.27	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	2.11			7.43
Földvár	(érk. ind.)		6.45		3.19	Nagy-Enyed	(érk. ind.)	2.31			8.00
Mogyorós	(érk. ind.)		7.01		3.38	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.54			8.29
Apáca	(érk. ind.)		7.19		3.57		(érk. ind.)	3.35			9.12
Köpecz	(érk. ind.)		7.33		4.17	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.36			9.32
Agostonfalva	(érk. ind.)		7.54		4.36		(érk. ind.)	4.09			10.23
Alsó-Rákos	(érk. ind.)		8.01		4.47		(érk. ind.)	4.11			10.32
Homoród	(érk. ind.)		8.19		5.08		(érk. ind.)	5.56			12.59
Kacsa	(érk. ind.)		8.45		5.42	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	6.08	6.08		—
Bene	(érk. ind.)		9.01		6.02	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.37	9.13		311. omn.-v. 10.37
Erked	(érk. ind.)		9.22		6.33		(érk. ind.)	10.51	9.18		10.05
Héjasfalva	(érk. ind.)		9.43		7.01	Budapest	(érk. ind.)	6.00	2.10		
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)		10.10		7.37						
Medgyes	(érk. ind.)		10.29		8.01						
			10.39		8.21						
			11.54		9.43						

Brassóból Bukarest felé indul mindennap este 7 óra 14 perczkor az omnibuszvonat.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.